

Jan Vinkenburg is geboren op 24 mei 1921 in Utrecht. Hij is de zoon van Lammert Vinkenburg en Heilkje Engelsman. Hij had een oudere broer Derk Jan, die later tandarts werd.

Hij was samen met zijn broer Derk Jan lid van de 3e Utrechtse Groep. Deze groep werd opgericht op 13 oktober 1914.

Aan het begin van de oorlog was Jan student medicijnen aan de Rijksuniversiteit Utrecht. Anders dan in Delft en Leiden zijn de Utrechtse studenten niet gaan staken, toen in november 1940 de Joodse hoogleraren en andere stafleden op bevel van de bezetter hun positie aan de universiteit verloren. Wel verscheen er een anonieme stakingsoproep, waarin deze verordening gehekeld werd met de voorspelling dat het daar niet bij zou blijven. De student Wim Eggink, auteur ervan, had gelijk. In maart 1941 waren Joodse studenten niet meer welkom.

In de bibliotheken van de universiteiten en hogescholen in Amsterdam, Delft, Utrecht en Wageningen werden tijdens de studentenrazzia van 6 februari 1943 zeshonderd studenten opgepakt. De razzia was een represaillemaatregel van de Duitse bezetter voor de moord op Hendrik Seyffardt, de voorman van een pro-Duits Nederlands vrijwilligerslegioen. Hij was doodgeschoten door een lid van de Amsterdamse verzetsgroep CS-6. De Nederlandse autoriteiten zorgden ervoor dat de studenten weer vrij kwamen, maar in ruil hiervoor moesten alle studenten van de universiteit een loyaliteitsverklaring tekenen. Op 12 maart 1943 werd de loyaliteitsverklaring gepubliceerd. Van de 14.600 studenten in Nederland tekenden op 10 april 1942 ongeveer 2.200 studenten (15%) de verklaring. Iedereen die de verklaring niet had ondertekend, inclusief de meisjes, moest zich op 6 mei melden voor Arbeitseinsatz. Toen dit nieuws zich verspreidde, tekenden nog 1.550 studenten de verklaring zodat uiteindelijk een kwart van de studenten ondertekend hebben. In Utrecht tekende 12,6% van de studenten. 3800 studenten melden zich voor de Arbeitseinsatz en zij werden via Kamp Erica in Ommen naar Duitsland werden gestuurd. De overige weigeraars doken onder. Jan Vinkenburg besloot ook onder te duiken, ondanks een "geruststellend" bericht van de Rector.

Terwijl hij ondergedoken zat regelden familie en vrienden een nieuwe identiteit en een nieuw beroep: analist. Hiermee kon hij weer in ziekenhuizen werken en op straat komen. Ondanks dat beleefde hij toch diverse malen benauwde momenten. Briefjes zoals die over het ophalen van een serum, schreven begeleidende specialisten graag om hun illegale studenten te helpen.

Jan werd na de oorlog huisarts. Hij had onder andere een praktijk in Zuilen.

Meer informatie

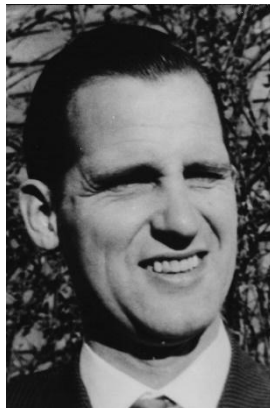
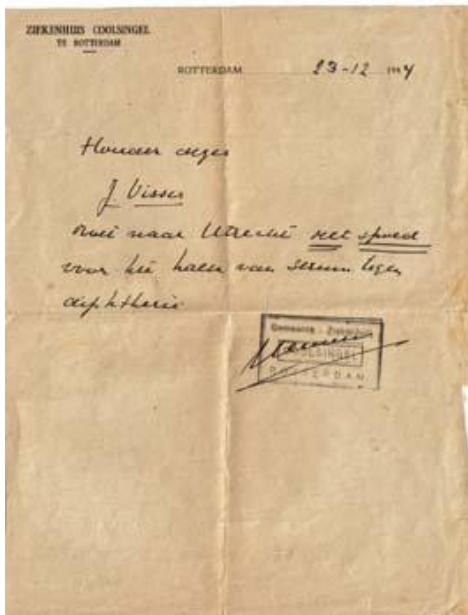
[Van de zolder - Andere naam tijdens de bezetting | medischcontact](#)

[Artsendatabank WOII - Profiel \(artsennet.nl\)](#)

Boek 100 jaar Derde Utrechts(ch)e Groep

[Museum van Zuilen - Facebook](#)

[Scouting Derde Utrechtse Groep | Op Avontuur in de stad!](#)
[Scouting Derde Utrechtse - Scoutpedia.nl \(scoutwiki.org\)](http://scoutpedia.nl)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.